

ISSN 2585-9552

SPOJENECTVO S MÁRIOU

Číslo 4 august 2019 II. ročník

Prečo
ma nechceš,
mami?

MK 2019

Drahí priatelia,

v rukách držíte štvrté číslo nášho časopisu Spojenectvo s Máriou, ktoré je tento raz venované ochrane života. Minulé čísla mali striktné náboženské témy a súčasné možno na prvý pohľad trochu vybočuje z tohto radu. V skutočnosti ale ochranu ľudského života môžeme vnímať nielen svetským pohľadom, ale aj skrze to, čo učí svätá katolícka Cirkev už od nepamäti. Je totiž možné chrániť nenarodený život ako nekatolíkom alebo dokonca ateistami, ale nie je možné byť veriacim katolíkom a zastávať vlažný postoj k zabíjaniu nenarodených detí v lónach ich matiek.

Učenie Cirkvi o ochrane života a neprípustnosti interrupcií nájdeme v mnohých cirkevných dokumentoch a vyjadreniach pápežov, avšak ako veľmi pekné a blízke svedectvo nám môže poslúžiť život svätej Gianny Berettovej-Molloyovej, ktorá je v súčasnej dobe uctievaná medzi obrancami kultúry života. Táto talianska detská lekárka a matka štyroch detí, po tom, čo jej lekári v tehotenstve diagnostikovali rakovinu maternice, odmietla liečbu, ktorej nevyhnutnou súčasťou bol potrat, a dieťa donosila, hoci bola varovaná, že to bude s najväčšou pravdepodobnosťou znamenať jej smrť. Zomrela 28. apríla 1962, týždeň po tom, čo porodila svoje štvrté dieťa. Blahorečená bola pápežom Jánom Pavlom II. 24. apríla 1994 a 16. mája 2004 ju potom ten istý pápež vyhlásil za svätú. Svätá Gianna je považovaná za patrónku hnutia ochrancov nenarodeného života.

Pri čítaní tohto vydania Spojenectva nájdete články, ktoré sa tematicky venujú práve neprípustnosti zabíjania nenarodených detí, zlu antikoncepcie, ale aj nebezpečenstvu, ktoré hrozí pri vypestovaní si závislosti na sledovaní pornografie, a konkrétne rady, ako sa mu brániť. Môžete si prečítať texty od dvoch kňazov - jeden z nich rozoberá problém „nepraktizujúcich“ veriacich a druhý pripomína, že obhajovaním nedotknuteľnosti všetkých fáz ľudského života stojíme na strane Krista.

Onedlho prejde Bratislavou už tretí Národný pochod za život. Máme príležitosť vydať svedectvo o tom, čo je pre nás podstatné a že stojíme na strane bezbranných ľudských životov. Ale samotné pochodovanie nestačí. V poslednom čase sme sa mohli zo správ dozvedieť, že v Alabame, jednom zo štátov USA, sa podarilo úplne zakázať potraty a od začiatku tohto roka bolo v Spojených štátoch schválených 21 zákonov, ktoré rôznym spôsobom limitujú potraty. V našom parlamente sa za uplynulý rok dvakrát prejednávalo obmedzenie interrupcií, aby nebolo možné nenarodené deti zabíjať na požiadanie. U mnohých politikov vidíme ochotu zmeniť súčasný stav, ale bez nášho zapojenia to možno neurobia. Modlime sa za zmenu v našej krajine, aby neboli surovo zabíjané ďalšie generácie a vyžadujme od našich politikov, aby zastavili genocídu. Inak sa ťažko môžeme nazývať katolíckym národom a krv nevinných bude ďalej volať k nebu.

V Ježišovi a Márii

Mladimir Kuznetsov
šéfredaktor

OBSAH

Vyberte si život!

Potrat je zločin! 4
Kardínal Brandmüller o antikoncepcii 8

Rodina:

Pornografia - nebezpečná droga. 11

Umenie Cirkvi:

Katedrála Notre Dame - miniatúra vesmíru . . 14

Fatimský Apoštolát:

Mária je tiež moja Matka 16

Slovo kňaza: Obhajujeme život a stojíme na strane Krista? 18

Naše akcie 20

Problémy: Nepraktizujúci veriaci? 24

Listy od priateľov 28

Prečo Matka Božia plače? 30

Mariánske strany: Dunajská Lužná a Madona Žitného ostrova 32

Obálka:

*Pomník
nenarodeným
deťom*

Martin Hudáček © 2010

Potrat je zločin!

O potrate nie je možné hovoriť s pokojom. V každom vyvoláva silné emócie: u obhajcov života, u priaznivcov slobody zabíjania nenarodených, a taktiež u matiek, ktoré sa rozhodli pre potrat. Niet divu – veď interrupcia je zacielená proti Božiemu plánu stvorenia. Je to zločin.

» str. 4

Kardínal Brandmüller o antikoncepcii

Prednáška prednesená na Rímskom fóre za život 17. mája 2019 na Pápežskej univerzite sv. Tomáša Akvinského (Angelicum). V minulom roku sme si pripomenuli encykliku Humanae vitae pápeža Pavla VI., zverejnenú...» str. 8

Katedrála Notre Dame - miniatúra vesmíru

Parížska katedrála Notre Dame zaujíma osobitné miesto v kolektívnej pamäti Francúzov a Európanov, ako aj obyvateľov celého sveta. Chrám zasvätený Panne Márii postavený v rokoch 1163 – 1345, bol svedkom veľkých udalostí. » str. 14

SPOJENECTVO S MÁRIOU

ŠÉFREDAKTOR
Vladimír Kružík

ČLENOVIA REDAKCIE
Branislav Michalka, Andrej Ralbovský, Mário Vadás

GRAFIKA
Martin Matušák

VYDAVATEĽ A DISTRIBÚTOR
Nadácia Slovakia Christiana
IČO: 50468332

ADRESA REDAKCIE
Palackého 4, 811 02 Bratislava
tel.: 02 / 222 000 63 (po-pia 8.30-16.00 hod.)
e-mail: redakcia@spojenectvosmariou.sk
webová stránka: www.slovakiachristiana.sk

Náklad: 32 100 kusov
Registrácia na Ministerstve kultúry SR pod číslom 5682/18
ISSN: 2585-9552
Vychádza štvrtročne. Nepredajné.

POTRAT JE ZLOČIN!

„Národ, ktorý zabíja svoje vlastné deti, je národ bez budúcnosti... .”
sv. Ján Pavol II

Opotrate nie je možné hovoriť s pokojom. V každom vyvoláva silné emócie: u obhajcov života, u priaznivcov slobody zabíjania nenarodených, a taktiež u matiek, ktoré sa rozhodli pre potrat. Niet divu – veď interrupcia je zacielená proti Božiemu plánu stvorenia. Je to zločin. Preto nijaký potratový kompromis nie je možný, lebo by znamenal naše mlčanie zoči voči zabíjaniu nevinných bytostí. A na toto kresťan nemôže nikdy pristúpiť.

Ťažko potlačiť emócie, keď človek počuje, že infanticída má byť nelen „právom“, ale aj „dobrodením“ pre ženy. Ako to? Zabíjanie nevinného života v lone matky má byť dobrodením? Spraviť zo ženy „rakvu“ či „celu smrti“ má byť právom, ktoré ju zbaví mož-

ných problémov súvisiacich s následným vychovávaním potomka? To je to najväčšie pokrytectvo a klamstvo, ktorým dnes krmia spoločnosť na Západe!

POČNEŠ A PORODÍŠ SYNA

Svätá Cirkev učí, že potrat je zločin. Od okamihu počatia má dieťa ľudskú prirodzenosť, hoci zo zrejmých dôvodov nemôže naplno využívať občianske práva. Počaté dieťa nie je „normálnou“ súčasťou tela matky, s ktorou by mohla ľubovoľne disponovať. Je to samostatný organizmus, ktorý dnes – vďaka technickému rozvoju – môžeme pozorovať aj na ultrasonografických snímkoch, ktoré pochybovačom dokazujú, že bytosť, ktorú má matka v lone, je človekom.

Samozrejme, že túto dilemu nemôžu mať nasledovníci Ježiša Krista, pretože v tejto veci je Sväté písmo jednoznačné. Evanjelista svätý Lukáš opi-

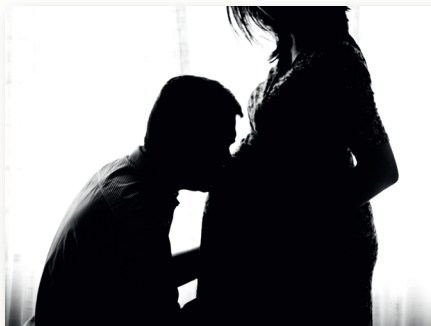
Foto: unsplash.com/Sabine van Straaten

suje moment zvestovania, keď Archanjel Gabriel - ohlasujúci Márii veľkú novinu, že sa stane Matkou Spasiteľa - hovorí: „*Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš.*“ (Lk 1:31). Počneš syna, nie „*plod*“, nie „*embryo*“, nie „*zygotu*“, ako s priam diabolským pohrdaním hovoria feministky o počatí dieťaťa. Nie! Boží posol jasne hovorí: Počneš a porodíš syna. Koniec, bodka.

Preto nijaké spoločenské či lekárske dôvody nemôžu ospravedlniť bez-trestné zabíjanie človeka vyvíjajúceho sa v lone matky. Úmyselné zabíjanie nevinnej a bezbrannej ľudskej bytosti je do neba volajúcim hriechom. Tento strašný čin zbavuje dieťa milosti svätého krstu a na druhej strane podkopáva zmysel manželstva a rodičovstva, môže viesť k rozpadu rodiny a k nekontrolovateľnému sexuálnemu životu zbavenému prirodzeného účelu, ktorým je splodenie a vychovanie potomstva.

ZLÉ ZÁKONY FORMUJÚ ZLÉ POSTOJE

Niekedy môžeme počuť názor: keď katolíci nechcú potrat, tak nech ho nevykonávajú. Nech sú pre iných príkladom, ale tento zákaz nech nikomu nevnučujú. Samozrejme, že vydávať svedectvo je našou kresťanskou povinnosťou, ktorej nás nikto nezbaví. Dôležité je však aj to, aké právo platí v danej krajine. Tým, že určité správne pripúšťa a iné trestá, právo plní výchovnú funkciu. Preto dovoľovať zločin nemôže byť právnou normou, lebo zlé právo formuje zlé morálne postoje. Povoľením potratov tolerujeme aj ich dramatické účinky na zdravie a život matiek, napríklad vznik závažných ženských ochorení, zvýšené riziko ra-

koviny reprodukčného systému a neraz aj neplodnosť. Do toho patria obrovské duchovné a psychologické problémy (tzv. post-potratový syndróm): depresie; dlhotrvajúce a zničujúce výčitky svedomia, príznak večného trestu, vedomie odsúdenia za porušenie prikázania „*Nezabíjaj*“, strata vnútorného pokoja, strach pred Bohom, ktorý sa v mnohých prípadoch mení na nenávisť voči Stvoriteľovi, Cirkvi a všetkému, čo súvisí s kresťanskou vierou a morálkou. Hrozným výsledkom potratu je aj uzavretie sa pred Božou milosťou a Božím milosrdenstvom, čo v dôsledku obrovskej vnútornej prázdnoty často končí samovraždou matky alebo otca zabitého dieťaťa. Satan teda vykonáva svoje ničivé dielo...

Jediným východiskom a ochranou pred jeho zhubným našeptávaním je obrátiť sa na Boha a jasne sa postaviť za život aj na právnom základe, a taktiež vytvoriť hrozbu trestu za porušenie zákazu zabíjania. Toto má veľký význam pre obnovu poriadku založeného na prirodzenom práve a na Božích prikázaniach.

LENIN, HITLER, STALIN...

O diabolskej inšpirácii súvisiacej s legalizáciou potratu svedčia nasledujúce fakty. Prvou krajinou na svete,

Vyberte si život!

ktorá legalizovala trestný čin zabíjania nenarodených, bol v roku 1920 Sovietsky zväz pod vedením komunistického zločinca Vladimíra Lenina. O trinásť rokov neskôr v jeho stopách šiel iný masový vrah, Adolf Hitler, ktorý v snahe vytvoriť „panskú rasu“ legalizoval zabíjanie nenarodených Nemcov, ktorí mali alebo mohli mať nejaké vrodené vady. Okrem toho jednou z metód ničenia národov dobytých Treťou ríšou bola legalizácia potratov na ich území. Nemci toto vnútili okupovanému Poľsku v roku 1943. Po druhýkrát bol potrat legalizovaný v Poľsku v roku 1956. V tomto prípade sa o to pričínili ľudia, ktorých do poslaneckej snemovne (v roku 1952) dosadil Stalin.

Už tieto fakty by nám mali otvoriť oči a priviesť k úplnému odmietnutiu akéhokoľvek kompromisu s potratmi.

RADŠEJ VÁS ZACHRÁNIM ...

Ohlasovať pravdu o zabíjaní nenarodených a vyzývať na plnú ochranu života pod hrozbou trestu za porušenie zákazu umelého prerušenia tehotenstva vždycky vyvolá kritiku z rôznych strán politickej, spoločenskej i náboženskej scény, ktorá nám bude vyčítať napr. „nedostatok milosrdenstva“. K tomuto chóru sa určite ochotne pripoja aj tí, ktorí nemajú zľutovanie nad nenarodenými deťmi — matky rozhodujúce sa s plným vedomím o tejto procedúre, otcovia nútiaci svoje ženy či „priateľky“ na lekársky „zárok“, lekári zabíjajúci deti v lonách matiek.

Ako na to odpovedať? Nuž, drahí protivníci, nemôžeme inak! Potrat je zločin a veľmi vážny hriech, ako nám pripomenula Matka Božia počas nedávnych zjavení v brazílskom meste Itapiranga, ktoré boli Cirkvou uznané.

Foto: unsplash.com/julie

Mohol by som zopakovať spolu so slávnym gréckym rečníkom a politikom Demostenom: Chcel by som sa vám páčiť, Aténčania, ale radšej vás zachránim. Pamätajúc na varovanie svätého Jána Pavla II., ktoré je mottom tohto textu, nemôžeme mlčať, keď nevinné deti umierajú pred našimi očami a ich matky, otcovia a iné osoby, ktoré sa podieľajú na zabíjaní nenarodených, riskujú svoju večnú spásu. Nechceme byť národom bez budúcnosti.

Ľútosť nad hriechmi, pokánie a úplná oddanosť Božiemu milosrdenstvu — to sú lieky na zranenia súvisiace s vraždením detí. Predovšetkým nedopusťme, aby sa potraty vykonávali v našej krajine!

Národný pochod za život 2019

22. SEPTEMBER 2019 | BRATISLAVA

*Pomôžme svojou prítomnosťou
na pochode získať právo na život
nenarodeným deťom,
veď sú takí istí ľudia ako my.*

Kráčajme s odvahou za život

pochodzazivot.sk

KARDINÁL BRANDMÜLLER O ANTIKONCEPCII

Prednáška prednesená na Rímskom fóre za život 17. mája 2019 na Pápežskej univerzite sv. Tomáša Akvinského (Angelicum).

V minulom roku sme si pripomenuli encykliku *Humanae vitae* pápeža Pavla VI., zverejnenú v júli 1968, uprostred búrlivej kultúrnej revolúcie.

V tejto encyklike Pavol VI. okrem iného doktrínálnym spôsobom ukončil vášnivé spory vedené v rámci katolíckej Cirkvi o zákonnosti a morálnosti umelej antikoncepcie. Encyklika v Cirkvi vyvolala búrku protestov.

Umelá antikoncepcia sa v katolíckom svete stala kontroverznou témou od konferencie v Lambethe v roku 1930, na ktorej anglikánska cirkev v súlade so svetským duchom doby, dospela k rozhodnutiu (193 hlasov za a 67 hlasov proti) v prospech antikoncepcie. Prvou osobou, ktorá sa po prvej svetovej vojne hlásila k neomaltuziánskej propagande, bol pravdepodobne anglikánsky biskup Birminghamu Russell Wakefield. Ešte v roku 1920 bola Lambethská konferencia — zhromaždenie biskupov anglikánskej cirkvi — rozhodne proti akémukoľvek pokusu lekárskeho, finančného či sociálneho zdôvodňovať kontrolu pôrodnosti.

Z vykonaného prieskumu medzi anglikánskymi veriacimi vyplynulo, že polovica opýtaných nepoužívala antikoncepciu, zatiaľ čo druhá polovica používala profylaktikum alebo coitus interruptus. Lord Dawson di Penn, osobný lekár hlavy anglikánskej cirkvi, však v rozpore s rozhodnutím Lambethskej konferencie z roku 1921 vyhlásil, že antikoncepciu netreba odmietiť ani z lekárskeho, ani z cirkevného hľadiska. Bariéra nakoniec padla a rozhodnutie anglikánskej cirkvi začalo vplývať na postoje v nekatolíckom svete.

ODPOR PROTESTANTOV

Na začiatku to však tak nebolo. Významní predstavitelia luteránstva a metodistickej episkopálnej cirkvi videli v antikoncepcii jednu z „*najodpornejších moderných karikatúr*“, návrat k morálne ničivému pohanstvu. Dňa 2. apríla 1931 noviny *The Presbyterian* písali o prijatí Lambethského uznesenia Federálnou radou cirkví USA: „*Jej nedávne vyhlásenie o antikoncepcii by*

malo byť dostatočným dôvodom, ani keby ďalšie neexistovali, prestať podporovať tento orgán, ktorý tvrdí, že vo svojich ex cathedra vyhláseniach hovorí za presbyteriánske a ďalšie protestantské cirkvi.“

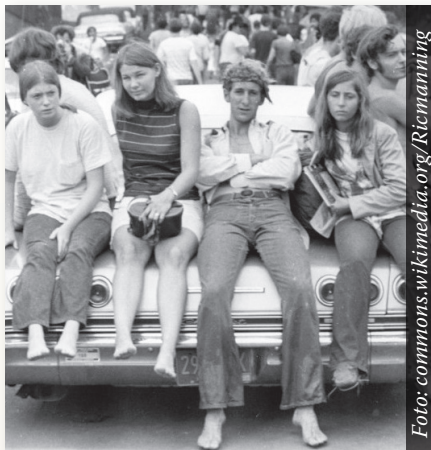
22. marca 1931 sa na prekvapenie k protestom proti Lambethskému rozhodnutiu pripojil aj *Washington Post*: „Ak by sa správa Lambethskej komisie aplikovala v praxi a bola dovedená do logického záveru, bola by umiераčikom pre manželstvo ako posvätnú inštitúciu, pretože by viedla k ponižujúcim praktikám, ktoré by povzbudili promiskuitnú nemorálnosť. Tvrdenie, že používanie legalizovanej antikoncepcii by bolo „opatrné a obmedzené“, je absurdné.“

Encyklika Pia XI. *Casti connubii*, zverejnená 31. decembra 1930, obsahujúca jasné katolícke stanovisko, bola pozitívne prijatá aj takmer všetkými nekatolíckymi cirkvami.

REVOLÚCIA V 60. ROKOCH

Toto šťastné obdobie však neočakávane skončilo. Napriek encyklike sa aj v katolíckom svete začala viesť polemika, ktorú prerušila až II. svetová vojna. Mnohí katolícki teológovia, vo väčšej či menšej miere, podporili stanovisko Federálnej rady cirkví USA a jej uznesenie z 23. februára 1961:

„Väčšina protestantských cirkví považuje antikoncepciu a pravidelnú abstinenciu za morálne opodstatnenú, ak sú motívy spravodlivé. Protestanti vo všeobecnosti sú presvedčení, že nie metódy, ale motívy predstavujú hlavný morálny problém za predpokladu, že metódy budú obmedzené iba na prevenciu počatia. Protestantskí kresťania zhodne odsudzujú umelý potrat a

každú metódu, ktorá ničí ľudský život, pokiaľ nie je ohrozené zdravie alebo život matky.“

Skutočnosť, že toto vyhlásenie bolo poznamenané situačnou etikou, nemožno ignorovať: zvučné mená ako J. Paul Sartre, Albert Schweitzer, Martin Buber a nakoniec aj A. T. Robinson popierali existenciu trvalo záväzných morálnych noriem. Táto idea potom prenikla do katolíckej morálnej teológie.

Za týchto okolností musel II. vaticánsky koncil riešiť otázku antikoncepcie. Počas diskusií sa v rokovacej sále koncilu hlasy vyzývajúce podporiť vyššie spomínané stanovisko prijaté americkými protestantmi.

Za zmienku stojí vynaliezavosť, s akou si kardinál Suenens (Belgicko) myslel, že môže porovnávať modernú antikoncepciu s objavmi Galilea Galileiho.

Varovanie kardinála Suenensa, ktorý bol fakticky hovorcom Döpfnera, Alfrinka a Héldera Câmara, prednesené so silným pátosom pred koncilovými otcami, ktorým vystríhal Cirkev pred novou kauzou Galileiho, keď

Vyberte si život!

bude odmietať antikoncepciu, čiže, podľa neho sa bude stavať proti modernej vede, svedčilo o tom, že o Galileiho kauze toho veľa nevedel.

Dnes však vidíme výsledky procesu erózie spusteného Lambethskou konferenciou v roku 1930, ktorý po schválení umelej antikoncepcie vyústil do obludnosti tzv. prokreatívnej medicíny, ktorou sa človek usadil na trón Stvoriteľa.

Goetheho Prometheus povedal: „Som tu a tvorím ľudí na moju podobu...“. Tieto slová, napísané pred viac ako dvesto rokmi, fakticky odzrkadľujú toto vnímanie seba, ktoré dnes poháňa protagonistov takzvanej reprodukčnej medicíny, aby vykonávali experimenty, ktorými svätokrádežne porušujú svätosť ľudského života. Ide o intervencie — takmer niet slov na ich opísanie — takmer diabolskej obludnosti, ktoré sú dnes vydávané za veľkolepý pokrok. Zostáva nám len čakať, kým tieto prometeovské osoby sa dočkajú rovnakého osudu ako ich mýtický hrdina.

ENCYKLIKA HUMANAE VITAE

Preto v kontexte týchto okolností treba vysoko vyzdvihnúť encykliku *Humanae Vitae* zverejnenú v roku 1968, doktrínálny dokument, ktorého

Foto: flickr.com/worak

prorocký charakter uznali aj poprední nekatolícki myslitelia. Jedným z nich bol Max Horkheimer, spočiatku vedúci predstaviteľ, neskôr kritik Frankfurtskej školy, ktorý (na rozdiel od mnohých katolíckych teológov) podporil Pavla VI. Aj novinár Malcolm Muggeridge, ktorý bol v tom čase ešte komunistom, privítal pápežovu encykliku.

Pavol VI. v nej zavíril doktrínálne vyjadrenia na tému antikoncepcie, ktoré pred ním začal Pius XI. v *Casti Connubii*, pokračoval v nich Pius XII., Ján XXIII. a potom ďalej rozvinul a prehĺbil Ján Pavol II.

Humanae Vitae je výnimočným príkladom fungovania procesu paradosis — tradície, čiže odovzdávania učenia Cirkvi. Keď sa pravda viery prijíma, osvojuje a odovzdáva, dochádza k tomu, že to, čo sa prijíma, svojím hlbším porozumením a presnejším vyjadrením lepšie zodpovedá potrebám súčasnosti, pričom naďalej zostáva identické a nezmenené. Tu nie je možný nijaký rozpor medzi včerajškom a dneškom: Je to Duch Svätý, ktorý koná v Cirkvi Ježiša Krista, aby riadil tento proces paradosis. Je to Duch Svätý, ktorý zaisťuje, že viera Cirkvi sa v priebehu času rozvíja tak, ako keď dospelá osoba je stále tá istá ako v minulosti, keď bola dieťaťom, čo je predstava, ktorú sv. Vincent Lerinský formuloval už v roku 430 a rozpracoval ju blahoslavený John Henry Newman.

Dnes dúfame, že toto skutočne prorocké učenie Pavla VI. bude novým spôsobom prijaté, osvojené a hlbším spôsobom odovzdávané.

Kardinál Walter Brandmüller

PORNOGRAFIA - NEBEZPEČNÁ DROGA

Nakazený pornografiou — tento opis použil dr. Bogdan Stelmach na konferencii venovanej problému pornografie, ktorá sa v minulom roku konala vo Varšave. Sledovanie pornografie, mylne považovanej za zábavu pre dospelých, je v skutočnosti nebezpečnou závislosťou. V tomto článku sa pozrieme na pornografiu z psychologického hľadiska.

POZOR – ZÁVISLOSŤ!

Nie tak dávno veda rozlišovala medzi medzi fyziologickými a behaviorálnymi závislosťami. V prvom prípade sa človek stáva závislým od látok podávaných zvonku — napríklad od drog, nikotínu, alkoholu. Behaviorálne závislosti boli síce považované za negatívny zlovyk, ale nie také nebezpečné ako fyziologické závislosti.

Dnes, vďaka práci vedcov — neurobiológov a neuropsychológov —, už poznáme fyzický mechanizmus závislosti od pornografie. Pornografia narušuje tzv. systém odmeňovania v mozgu, uvoľňujúci v človeku hormón príjemných pocitov — dopamín, ktorý zaplavuje mozog počas sledovania materiálov takéhoto typu v intenzite, ktorá je prirodzene nedosiahnuteľná. Mozog sa bráni pred prirodzene vysokou hladinou dopamínu a začína znižovať počet jeho

receptorov, v dôsledku čoho ho už tak necítíme napriek tomu, že dopamín mozog naďalej zaplavuje. Výsledkom je, že osoba, ktorá sleduje obscénne časopisy a webové stránky, začne vyhľadávať čoraz silnejšie zážitky a väčšie vzrušenie.

Foto: flickr.com/Orin Ryan

ZMENY V MOZGU

Na začiatku článku spomínaný dr. Bogdan Stelmach hovorí o pornografickej nákeze, ktorá však zanecháva trvalú stopu, lebo mení štruktúru mozgu. Sledovanie pornografie silne zvyšuje hladinu dopamínu, takže v mozgu vzniká čosi ako *rýchlodráha*. Po čase sa návyk na porne stane automatický a nakazená osoba si ani nebude uvedomovať, že toľko hodín trávi pred obrazovkou.

Sledovanie pornografie taktiež vedie k zníženiu sebaovládania a racionálneho posudzovania faktov. Je zaujímavé, že tento problém si všimli aj tzv. mainstreamové médiá. Napríklad liberálny americký denník *The Washington Post* uverejnil článok o nebezpečenstvách pornografie, v ktorom čítame: „*Po štyridsiatich rokoch vedeckeho výskumu môžu odborníci s istotou potvrdiť, že pornografia je priemyselný produkt, ktorý mení naše myslenie o sexe, sexualite, vzťahoch, intimite, sexuálnom násilí a rovnosti pohlaví — k horšiemu.*“¹

PORNOGRAFIA NIČÍ LÁSKU

Pornografia skutočne mení ľudí k horšiemu aj pokiaľ ide o medziľudské vzťahy. Podľa prieskumov je pre väčšinu tíndžerov hlavným zdrojom poznatkov o sexualite (mimochoodom aj

Foto: unsplash.com/Charles

tzv. „sexuálni pedagógovia“ pri svojich prednáškach využívajú pornografiu). Vedci dokázali, že osoby pravidelne sledujúce pornografiu s väčšou pravdepodobnosťou vyhľadávajú sexuálny styk „za každú cenu“, praktizujú rizikové sexuálne správanie a častejšie dostávajú pohlavné choroby.

Pornografia ukazuje pokrivený pohľad na sexuálny život. Nemorálne akty, ktoré zobrazuje, sú spravidla nebezpečné, plné násilia, ponižujúce. V dôsledku toho — ako ukazujú výskumy — ľudia sledujúci pornografiu majú sklon považovať rizikové sexuálne praktiky za rozšírenejšie, než sú v skutočnosti.

¹ porov.: <https://www.washingtonpost.com/postever/thing/wp/2016/04/08/ispornimoralthatdoesntmatteritspublichealthcrisis/>

ZMENA V SPRÁVANÍ

Americký sociológ Michael Kimmel zistil, že sexuálne fantázie mnohých mužov sú preniknuté pornografickými scénami, ktoré zo svojej podstaty neukazujú prejavy ozajstnej nehy či lásky. Čo je horšie, títo muži sa snažia takéto správanie vynucovať aj od svojich manželiek. Štúdie tiež ukázali, že sledovanie scén degradujúcich ženu spôsobuje, že „konzumenti“ odpudzujúcich materiálov tohto typu sú náchylnejší páchať násilie na ženách a menej citliví na príkorie, ktoré zažívajú obeť znásilnenia.

CHRÁŇME DETI!

Problém je ešte závažnejší, keď pornografiu sledujú deti a tínedžeri, pretože po prvé, sú do nej vťahovaní oveľa rýchlejšie, a po druhé, závislosť poškodzuje vývoj ich mozgu, takže mladí ľudia nikdy úplne nedozrejú a nenaucia sa sebaovládaniu, ani schopnosti prijímať racionálne rozhodnutia. Preto naše deti treba chrániť pred takýmito materiálmi!

ČO S TÝM?

Nedávno som čítal o dostupnosti pornografie na smartfónoch. Stačí, keď jedno dieťa prinesie do školy porno vo svojom smartfóne, aby sa s ním nakazili aj ostatní. Preto jedným zo základných spôsobov obrany je vyhýbanie sa smartfónom. Nekupujme ich deťom, podporujme zákaz prinášania smartfónov do školských priestorov. Potom by sa v tomto mohla angažovať aj vláda. Musí dôkladne preskúmať, aký majú deti a mládež prístup k pornografii, a prijať potrebné opatrenia. A tiež prichádzať s riešeniami, ako ob-

medziť prístup mladých ľudí k pornografii, hoci aj spočiatku podľa príkladu Anglicka, kde sú pri nákupe telefónu všetky tzv. služby pre dospelých operátorom štandardne zablokované.

Deti by si mali taktiež osvojiť tzv. **pravidlo troch sekúnd:**

PRÁVIDLO TROCH SEKÚND

Keď sledujeme televíziu, prehliadame internet, nakupujeme v obchodnom centre, prechádzame okolo reklamy, môžeme naraziť na obrazy, ktoré majú explicitne či skryte pornografický charakter. Vtedy treba použiť trojsekundové pravidlo.

1. ALERT – POZOR!

Uvedom si, že vidíš niečo neslušné a pre teba nevhodné. Situáciu možno rozpoznať za zlomok sekundy. Takže: Pozor! Nebezpečenstvo! Pomenuj ho: Je to pornografia. Vďaka tomu nezareaguješ automaticky ako azda väčšina ľudí, ale zapojíš mozog a situáciu racionálne vyhodnotíš.

2. AVERT – ODTRHNI ZRAK!

Jednoducho sa prestaň pozerat! Okamžite!

3. AFFIRM – POGRATULUJ SI!

Všimni si svoj úspech a pogratuluj si, že sa ti to podarilo. Povedz si: Uvidel som to náhodou a odvrátil som zrak! Je to dôležité, pretože v budúcnosti ti to pomôže podobne reagovať.²

² Popis prevzatý z: <http://www.pytam.edu.pl/artykul/zasadatrzechsekund>

KATEDRÁLA NOTRE DAME - MINIATÚRA VESMÍRU

Parížska katedrála Notre Dame zaujíma osobitné miesto v kolektívnej pamäti Francúzov a Európanov, ako aj obyvateľov celého sveta. Chrám zasvätený Panne Márii, postavený v rokoch 1163 – 1345, bol svedkom veľkých udalostí. Medzi nimi vyniká prinesenie relikvie trňovej koruny nášho Pána Ježiša Krista, fragmentov Svätého Kríža a iných vzácnych relikvií francúzskym kráľom Ludovítom IX. Za zmienku stojí aj to, že tento monarcha, než s týmito svätými predmetmi vošiel do chrámu, si na znak pokory vyzul obuv.

Notre Dame je najnavštevovanejšou svätyňou v Európe — každoročne sem prichádza okolo 13 miliónov ľudí. Prečo taký veľký záujem? Okrem iného preto, lebo táto katedrála je jedinečným symbolom gotickej architektúry. Taktiež je to spoločné dedičstvo

kresťanského sveta. Preto dramatická správa o veľkom požiari, ktorý vypukol v chráme, vyvolala taký veľký rozruch, hlboký smútok, slzy. Celý katolícky svet sa pohrúžil do úprimnej modlitby.

Množstvo gotických katedrál roztrúsených po celom Francúzsku je

klenotom kresťanskej civilizácie. Stredoveké teologické školy učili, že všetko vo vesmíre je odrazom nekonečnej krásy Boha. Vesmír ospevuje nekonečnú slávu svojho Stvoriteľa. Takže všetko, čo človek robí, musí sa vzťahovať na večný život — konečný cieľ každého z nás. Preto teológovia tohto obdobia dospeli k záveru

Foto: pixabay.com/Leif Lindberg

a učili, že katedrála musí byť v čo najväčšej miere miniatúrou stvoreného vesmíru. Vstup do katedrály bol zároveň hodinou náboženstva. Chudobní, bohatí, šľachtici, plebejci, učenci i negramotní ľudia mohli „čítať“ na vitrážach, maľbách a sochách príbeh o stvorení, výjavy z evanjelia a života nášho Spasiteľa, ako aj sledovať predstavenie neba, očistca a pekla. To všetko privádzalo duše k zbožnému rozjímaniu.

Napriek sekularizmu prevládajúceho v tzv. modernom svete si moderný človek stále zachoval pozostatky religiozity, ktorú prejavuje najmä vtedy, keď hrozí nejaká tragédia, ako už spomínaný požiar katedrály Notre Dame. V hĺbke svojej duše, hoci deformovanej sekularizmom, si uvedomuje — vedome alebo nevedome —, že chrám je vždycky spojivom medzi Nebom a Zemou. Šok vyvolaný pohľadom na horiacu svätyňu ho môže nasmerovať na cestu do Otcovho domu rovnako ako márnوترatného syna.

Požiar tejto obdivuhodnej svätyne našťastie nezničil jej pokladnicu, ktorá obsahuje vzácne relikvie. Podarilo sa zachrániť trňovú korunu a klinec, ktorým bol náš Pán pribitý na kríž, ako aj tuniku svätého Ľudovíta IX. Nebol zničený ani hlavný oltár chrámu so zlatým krížom. Nedotknutý bol aj obraz Čenstochovskej Panny Márie v poľskej kaplnke, podobne ako aj organ zo 17. storočia a dve bočné rozety. A čo je najdôležitejšie, zachránená bola Najsvätejšia sviatosť.

Väčšina ľudí, vrátane mnohých katolíkov, nerozumie mentalite stredoveku. V priebehu storočí osvietenstvo šíri lož, že stredovek bol obdobím tmárstva, nevedomosti, náboženského

fanatizmu a kultúrnej zaostalosti. Podľa prívržencov tejto školy katedrála Notre Dame už oddávna nemala právo na existenciu. Našťastie, napriek zámerom a pokusom sa ani fanatikom francúzskej revolúcie, ani Hitlerovi nepodarilo ju zničiť.

Súčasní „progresívc“ už majú svoje predstavy, ako by mala katedrála po prestavbe vyzeráť. Niektorí majú aj hotový projekt novej veže.

Dúfajme však, že nová veža bude vernou kópiou tej, ktorá zhorela.

LeP

Foto: sk.wikipedia.org/Ralf Roletschek

MÁRIA JE TIEŽ MOJA MATKA

Milujete Božiu Matku? Šírte Jej poslanstvo! Prídajte sa ešte dnes do našej duchovnej rodiny. Veľkou výsadou účasti na fatimskom Apoštoláte je duchovná pomoc pre desaťtisíce katolíkov na Slovensku. Vďaka mesačným príspevkom Apoštolov,

ako aj vďaka Vašej podpore, budú môcť naši krajanovia spoznať Fatimské poslanstvo a odpovedať na výzvy Najsvätejšej Panny Márie.

ZÍSKATE NIENEN DUCHOVNÉ VÝHODY:

1. Každý mesiac využijete privilegium svätej omše, ktorá bude slúžená na Vaše úmysly a za Vašich najbližších.

2. Dostanete každodennú modlitebnú podporu rehoľných sestier, ktoré veľkodušne súhlasili spojiť prosby a úmysly Apoštolov Fatimy so svojimi modlitbami. Pre tento účel stačí, ak nám napíšete svoje úmysly na nami zaslaný formulár.

3. Dostanete *Diplom Apoštola Fatimy*, ako prejav uznania za Vašu účasť v tejto kampani.

4. Dostanete nálepky s vyobrazením Panny Márie Fatimskej, ktoré sú už posvätené kňazom.

5. Po troch mesiacoch svojho členstva dostanete farebnú podobizeň Panny Márie Fatimskej–tej, ktorá zá-

račným spôsobom plakala v New Orleanse v roku 1972. Táto podobizeň bola vytlačená vo forme plagátu, špeciálne pre členov Fatimského Apoštolátu tak, aby mohol byť zarámovaný.

6. Šesťkrát ročne bezplatne získate dvojmesačník „*Spojenectvo s Máriou*“ s aktuálnymi informáciami o kampaniach a iniciatívach Nadácie Slovakia Christiana a tiež s materiálmi pre morálnu a náboženskú formáciu.

7. Po šiestich mesiacoch účasti v tomto apoštoláte dostanete posvätenú sošku Panny Márie Fatimskej.

8. Po jedenástich mesiacoch účasti na v tomto apoštoláte dostanete odznak Apoštola Fatimy.

9. Po roku trvania Vášho členstva sa zapojíte do žrebovania o niekoľkodňový pútnický zájazd do Fatimy.

Pridajte sa do našej duchovnej rodiny!

AKO APOŠTOLI FATIMY môžete podporovať našu nadáciu

- **modlitbou** – každodenne sa modlite ruženec alebo aspoň jedenkrát *Zdravas' Mária...* na úmysel všetkých členov *Fatimského Apoštolátu* a kampani *Nadácie Slovakia Christiana*
- **a obetami** – za týmto účelom si dobrovoľne zvolte výšku mesačného milodaru

Staňte sa členmi Fatimského Apoštolátu už teraz!

VOLAJTE: 02/222 00 777 (po-pia 8.30-16.00 hod.)

NAPÍŠTE: Fatimský Apoštolát, Nadácia Slovakia Christiana, Palackého 4, 811 02 Bratislava

POĎAKOVANIA A PROSBY

Alio člen Fatimského Apoštolátu chcem, aby moje poďakovania a prosby boli zahrnuté do úmyslov svätých omší, ktoré sa slávia každý mesiac za všetkých členov Apoštolátu a ich najbližších.

Fatimský Apoštolát

POŠIETE DO MIKROU!

Desaťtisíce Slovákov
čakajú na Vašu duchovnú podporu

Pokánie!

Vďaka Vašej pomoci im pošleme:
knižky, brožúry, časopisy a vzácne devocionálie,
ktoré môžu zmeniť ich život.

OBHAJUJEME ŽIVOT A STOJÍME NA STRANE KRISTA?

Pán Ježiš povedal: *„Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma.“* Prijímať nový život či život ako taký ochraňovať je vlastne ono prijímanie Krista, ktorý sám prišiel, aby sme *„mali život a aby sme ho mali hojnejšie.“*

Už základný postulát nášho rozumu ukazuje práve to, že ako ľudia nie sme definitívnymi pánmi svojich vlastných životov. Boh ako Stvoriteľ nám život daroval a preto tento musí byť pochopeňý ako dar, ktorý má byť chránený. Túto pravdu Boh človeku dokonca vpísal do prirodzenosti a preto „dobro“ života môžeme spoznať a pochopiť svojím vlastným rozumom. Sv. pápež Ján Pavol II. píše: *„Každý človek, úprimne otvorený pravde a dobru, môže pomocou svetla rozumu a pod vplyvom tajomného pôsobenia milosti dospieť k tomu, že v prirodzenom zákone, vpísanom do srdca spozná posvätnosť ľudského života od počatia až do jeho konca.“*² Pretože sme ľudia, vieme, že *existovať* je lepšie ako *neexistovať*. Ide o čosi, čo v sebe objavujeme; nemusíme sa na tom dohodnúť. Odhaľuje sa

teda pred nami, že človek v sebe nosí vtlačený kus akejsi „prírody“, čohosi prírodného. Benedikt XVI. povedal: *„Aj človek vlastní určitú časť prírody, ktorú musí rešpektovať a ktorú nemôže ľubovoľne manipulovať.“*³ Ide tu o poukázanie na prirodzenú túžbu chrániť život, ktorý vzniká, pomáhať a viesť život, ktorý sa rozvíja a napokon správať život človeka, ktorý dohasína. Keďže ide o čosi bytostné v nás, takúto požiadavku nemožno zmeniť ani zrušiť. Práve preto musí človek ozvenu tejto vlastnej „prírody“ rešpektovať na všetkých úrovniach: ako v oblasti sociálnej, ekonomickej, tak aj politickej a zákonodarnej. Ak sa tak nedeje, prichádza katastrofálna deštrukcia: život sa v istých momentoch začína chápať ako zlo, pred ktorým sa treba chrániť. Rovina tejto ľudskej „prírody“ však prvotným hriechom utrpela hlbokú ranu. Boh preto prichádza na túto zem, aby nám sám ukázal cenu ľudského života. Aby nás vyviedol z tohto hlbokého omylu, ktorý hriech spôsobil, aby obnovil našu ľudskú prirodzenosť, Kristus

¹ porov. sv. Ján Pavol II.: Evangelium Vitae 2

² porov. Benedikt XVI.: Príhovor v parlamente v Berlíne 22. 09. 2011

vylieva svoju božskú krv na kríži a poráža svojím vzkriesením našu smrť. Od tohto momentu *„je človek povolaný k plnosti života, ktorý (...) spočíva v účasti na živote samého Boha.“*³ Tak nám Ježiš Kristus ukazuje, že tým jediným a definitívnym Pánom života je len On sám, že je to len On, ktorý má právomoc rozhodovať a od človeka ochranu života aj vyžadovať. Ukazuje, že skrze tento pozemský život, ktorý sme povolaní ako jeho učeníci chrániť, máme byť božskými prostriedkami pozdvihnutí k božskému životu.

Pohľad kultúry na život, v ktorej sme ponorení, právom vzbudzuje znepokojenie a strach. Všetka láska k životu, všetka jeho vysoká cena, ktorú Kristus za nás položil, sú totiž utápané v mori ľudského egoizmu a falošných práv. Sv. pápež Ján Pavol II. napísal: *„S novými perspektívami vedeckého a technického pokroku sa rodia nové formy útokov na dôstojnosť ľudskej bytosti (...) značná časť verejnej mienky ospravedľňuje prečiny proti životu v mene práva na slobodu jednotlivca, od štátu žiada nielen ich beztrestnosť, ale dokonca schválenie konať ich s využitím bezplatnej zdravotníckej služby. (...) Skutky, ktoré sa kedysi jednomyselne považovali za zločinné, (...) sa stávajú postupne spoločensky prijateľnými.“*⁴ Oko tohto svätca jasne videlo to, čo my dnes prežívame na vlastnej koži. Potraty, eutanázia, verejné chválenie homosexuálneho spôsobu intímneho života a jeho zakotvenie v zákone, antikoncepcia – tie a ich dôsledky sa snažia získať „väčšinu“ a presvedčiť všetkých o práve.

Nerest' a hriech však nemá „slobodu slova“, nemá „právo sa rozhodnúť“ a nemôžu ho dostať ani schválením väčšiny. Pod tlakom tohto vedomia preto Kristovi učeníci, využívajúc poslednú možnosť, navonok, pochodom za život, vyjadrujú to, čo učil Kristus. Pochod za život nie je nenávisť k ľuďom, jedine k nerestiam a hriechom. Kresťan, ktorý sa pridá, jednoducho ohlasuje, že pravdu má Ježiš Kristus a že túto pravdu vyžaduje od ním zvolených predstaviteľov. Protirečiace hlasy len potvrdzujú pravdu Božieho slova, ktoré sme počuli v prvom čítaní: *„Povedali bezbožní: „Číhajme na spravodlivého (...). Skúšajme ho potupou a súžením, aby sme poznali jeho miernosť a vyskúšali jeho trpezlivosť.“*

V týchto dňoch sa teda bude skúšať naša trpezlivosť, to, či skutočne stojíme na strane Krista. V týchto dňoch budú „číhať“ rôznymi spôsobmi na to, aby nás zosmiešnili, obvinili z nenávisťi, vyhlásili za ľudí konajúcich zbytočne a impulzívne alebo sa bude o Kristovi jednoducho mlčať. My však vieme, komu sme uverili. Milovať život znamená nieť kríž. Pretože kríž je len tam, kde sa kráča k životu. A Kristus kríž nie je ťažký: jeho bremeno je príjemné, jarmo ľahké. Obracajme sa v snahe obhajovať život k Panne Márii. Panna Mária, ktorá je Matkou Života, nech nás naučí milovať Život: nauč nás, ó Mária, aby sme sa nebáli a kráčali proti tme smrti, veď z nej nás už dávno vyviedol Tvoj Syn Ježiš Kristus svetlom svojho kríža a svetlom evanjelia života.

o. Radovan Rajčák

³ porov. sv. Ján Pavol II.: Evangelium Vitae 2

⁴ porov. tamtiež 4

POCHOD HRDÍ NA RODINU

Nadácia Slovakia Christiana už po druhý raz spoluorganizovala pochod *Hrdí na rodinu*, ktorý sa konal 20. júla v Bratislave. V rovnaký deň bolo toto mesto zaplavené gejmi a lesbami z celej Európy, ktorí sem prišli na podujatie nazvané „*Dúhový Pride*“. Na ňom okázalo demonštrovali svoje požiadavky na legalizáciu homosexuálnych partnerstiev, ktoré by viedli k adopciám detí takýmito osobami a postupnému rozvratu prirodzenej rodiny.

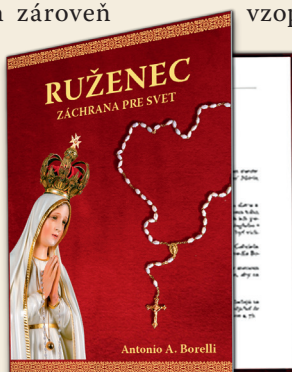

Účelom podujatia *Hrdí na rodinu* nebolo prejavovať odpor voči sexuálnym deviáciám, ale ukázať krásu a výnimočnosť prirodzenej rodiny založenej manželstvom muža a ženy, ktorá je najlepším prostredím pre výchovu detí zabezpečujúcim budúcnosť národa.

Hlavnými organizátormi podujatia boli Anton Chromík a Marek Nikolov.

VĎAKA NAŠEJ KNIŽKE SA ĽUDIA NA SLOVENSKU POMODLILI TISÍCE RUŽENCOV

V máji sme priateľom a dobrodincom Nadácie Slovakia Christiana bezplatne odovzdali našu najnovšiu knižku *Ruženec – záchrana pre svet* od autora Antonia Borelliho. V pri tejto príležitosti sme ich zároveň požiadali o modlitbu svätého ruženca na úmysel obrátenia Slovenska a za jednotu jeho obyvateľov v Kristovi a v Jeho Cirkvi počas nasledujúcich dvoch týždňov. Do výzvy sa zapojili tisíce ľudí, ktorí sa prisľúbili pomodliť spolu 18539 ružencov! Najviac ružencov, až 140 (teda desať denne), sa prisľúbila pomodliť pani Viera z Bratislavy. Ďakujeme všetkým, ktorí sa do tejto výzvy zapojili. Keď uvažujeme, že

každý ruženec bol úplný, tak spoločne predniesli 982 567 modlitieb Zdravas' Mária, teda do Neba poslali **takmer milión duchovných ruží pre našu nebeskú Matku!** Takéto modlitebné vzopätie istotne prinesie veľký duchovný úžitok celému Slovensku.

Vďaka obetavosti našich podporovateľov sme na najbližšie týždne pripravili veľkú akciu zameranú na podporu modlitby svätého ruženca. Plánujeme po Slovensku rozšíriť státisíce letákov vysvetľujúcich túto vzácnu modlitbu, cez ktoré si ľudia budú môcť vyžiadať aj spomínanú knižku od A. Borelliho.

PLNÍME VÝZVU PANNY MÁRIE, ZRIADILI SME FATIMSKÝ APOŠTOLÁT

Po necelých dvoch rokoch verejnej činnosti zameranej na znovuoobnovenie kresťanskej civilizácie na Slovensku a prebudenie svedomia jeho obyvateľov sme sa rozhodli vytvoriť **Fatimský Apoštolát**. Je to skupina najoddanejších a najvernejších priateľov *Nadácie Slovakia Christiana*, ktorí pravidelne podporujú jej činnosť finančne a modlitbami.

Ohlasovanie Fatimského posolstva je jedným z najdôležitejších cieľov našej nadácie a vďaka apoštolom Fatimy, zapojeným do tejto iniciatívy, ho budeme môcť robiť ešte **účinnnejšie a vo väčšom rozsahu ako doteraz**. Pre apoštolov Fatimy sme pripravili viaceré výsady, okrem iného sa za ich úmysly dennodenne **modlia rehoľné sestry** a

každý mesiac je slúžená **svätá omša**; po troch mesiacoch dostanú krásny **plagát Fatimskej Panny Márie** a po roku členstva vo Fatimskom Apoštoláte sú zaradení do losovania o **púť do Fatimy**. Každý člen *Fatimského Apoštolátu* taktiež bezplatne dostáva časopis *Spojenectvo s Máriou*. Podrobnejšie informácie o *Fatimskom Apoštoláte* sú na strane 16 – 17.

Pozývame všetkých ľudí dobrej vôle, aby sa pridali do rodiny apoštolov Fatimy a svoje modlitby a milodary obetovali na úmysel **duchovného pozdvihnutia našej vlasti**. Do *Fatimského apoštolátu* sa môže zapojiť každý – zaslaním prihlášky na adresu nadácie alebo telefonicky na čísle 02/222 00 777 (v pracovné dni od 8.30 do 16.00 hod.).

BOLI SME NA PÚTI V LEVOČI

Účastníci Levočskej púte nás mohli stretnúť priamo na námestí, kde mala *Nadácia Slovakia Christiana* umiestnený stánok. Rozdávali sme v ňom naše publikácie a všetci návštevníci tu mohli bližšie spoznať naše aktivity zamerané na duchovné obrátenie Slovenska.

Bolo pre nás veľkým povzbudením osobne stretnúť mnohých našich podporovateľov, vďaka ktorým môžeme konať naše podujatia. V rozhovoroch s nimi sme sa presvedčili, že naša činnosť má veľký zmysel a priamo mení srdcia konkrétnych ľudí.

NOVÝ KREŠŤANSKÝ PORTÁL
CHRISTIANITAS
 WWW.CHRISTIANITAS.SK

S FATIMOU PO SLOVENSKU

Je za nami zaujímavé obdobie, v ktorom sme cestovali po našej krásnej vlasti a premietali film „*Fatima - posolstvo stále aktuálne*“. Ide o relatívne nový film (2017), ktorý nakrútil poľský režisér Jarosław Mańka a ktorý bol ocenený na Medzinárodnom katolíckom festivale filmu a multimédií *Niepokalana 2017* (Nepoškvrnená 2017). Vo filme sa divák pozrie do rôznych častí sveta — okrem Poľska do ruského

Kremla, do Brazílie, Talianska či Portugalska. Mnoho z tých, ktorí vo filme vystupujú, vrátane prešovského gréckokatolíckeho arcibiskupa Jána Babjaka, sa vyjadrujú k poslaniu, ktoré má pre dnešný svet zjavenie Matky Božej, ktoré sa odohralo v Portugalsku pred viac ako storočím. Sám režisér k filmu uviedol, že jeho cieľom je propagova-

nie fatimského posolstva a pripomenutie podmienok, ktoré podľa Panny Márie môžu zachrániť svet a ktoré sú úplne prosté: pokánie, modlitba ruženca, pobožnosť prvých piatich sobôt mesiaca a zasvätenie Ruska Nepoškvrnenému Srdcu Matky Božej pápežom.

Za toto obdobie približne jedného roka sme tak mali možnosť stretnúť sa s mnohými z vás, ktorí ste doteraz našu nadáciu poznali iba vďaka našim tlačovinám alebo prostredníctvom internetu. Aj za tento rozmer našich ciest sme vďační, pretože tak ako vy ste mohli spoznať, že za Nadáciou Slovakia Christiana stoja konkrétni ľudia z mäsa a kostí, tak aj my sme od vás mohli vypočuť vaše postrehy, názory a príbehy.

Navštívili sme 26 miest, niektoré z nich pre veľký záujem aj opako-

vane. Verejné premietanie filmu sme zahájili už na našej Fatimskej konferencii vo februári 2018 v Bratislave, v tom čase však iba so slovenskými titulkami. Následne sme objednali výrobu slovenských dabingu a v deň 101. výročia prvého fatimského zjavenia sme film v slovenskom znení premietli v Prešove a o deň neskôr v Košiciach.

Prvé dve premietania svojou prítomnosťou poctili gréckokatolícki biskupi Ján Babjak a Milan Chautur, ktorých prítomnosť nás povzbudila na začiatku nášho ročného turné. Vladyka Ján Babjak nám po zhladnutí filmu prisľúbil príhovor, ktorý nám pomáhal pri propagácii premietania v ďalších mestách. V niektorých kinách nás ča-

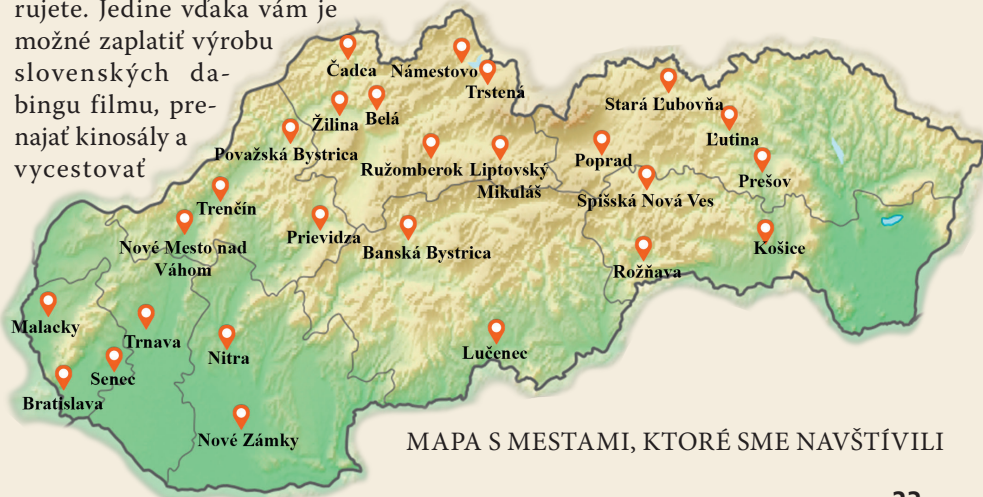

kali plné sály, v niektorých prípadoch sme sa stretli len s malými skupinkami záujemcov. Ako už bolo povedané, poslaním filmu je ďalšie šírenie fatimského posolstva a preto nás potešil úprimný záujem každého jedného diváka.

medzi vás! Zo srdca ďakujeme tiež biskupom a kňazom, ktorí nám pomohli s propagáciou premietaní v diecezách a farnostiach. Pevne veríme, že zhladnutie filmu prinieslo úžitok mnohým dušiam.

VK

Veľké poďakovanie patrí vám všetkým, ktorí našu nadáciu podporujete. Jedine vďaka vám je možné zaplatiť výrobu slovenských dabingu filmu, prenajať kinosály a vycestovať

MAPA S MESTAMI, KTORÉ SME NAVŠTÍVILI

NEPRAKTIZUJÚCI VERIACI?

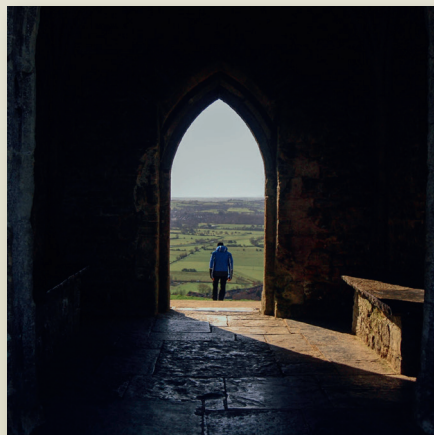
Naši čitatelia vo svojich listoch nám často píšu o ľuďoch v ich okolí, ktorí majú evidentný problém s vierou v Boha, ale sami sa označujú za „nepraktizujúcich veriacich“. Ako sa rozprávať s takýmito ľuďmi? Na čo upozorňovať pri výchove detí, aby takýto problém nenastal v našich rodinách?

Pokiaľ ide o tému „nepraktizujúceho veriaceho“, hneď na začiatku si musíme vyjasniť, čo je viera a čím je pre kresťana.

Verím v jedného Boha ... Tieto slová síce mnohokrát počas nášho života vyslovujeme, ale na ich význam vôbec nemyslíme. Vyslovené *verím* svedčí o našom otvorení sa Bohu, o dôvere voči Nemu a o tom, že ako pravdu prijímame všetko, čo nám zjavil vo svätom Písme a Tradícii, a predovšetkým cez svojho Syna Ježiša Krista.

Mnoho ľudí síce tvrdí, že sú veriaci, ale nevedia, čo sa rozumie pod týmto termínom. Na otázku *Čo je to viera?* odpovedia, že je to uznanie existencie Boha. Majú pravdu, ale len čiastočnú. Vezmime si napríklad osobu Satana. Aj on uznáva, že Boh existuje, ale jeho postoj je sotva možné nazvať vierou. Hovorí o tom sv. Jakub, apoštol: *Veríš, že Boh je jeden? Dobre robíš. Ale aj diabli veria a trasú sa (Jak 2, 19).* Viera je čosi viac. Je to prijatie všetkého, čo Boh hovorí, a uznanie ho za pravdu. Zároveň viera nás robí schopnými uveriť v to, čo nie je jednodu-

ché. Ako sa vyjadril jeden populárny spevák, nie je umenie veriť v Neho, ale oveľa ťažšie je veriť Jemu. Viera je príľnutím k Trojjedinému Bohu, je úplným odovzdaním sa mu. Človek si musí byť vedomý, že za všetko vďačí svojmu Stvoriteľovi, dokonca aj za to, že jestvuje. Viera je tiež túžbou po Bohu, po Jeho blízkosti. Nezáleží na tom, či sme toho hodní, dôležité je, či sme „hladní“ po Bohu. Každý človek nosí v sebe túto veľkú túžbu po Božej blízkosti a po bezpečí, ktoré dáva iba On. Treba ju len v sebe odhaliť.

PREČO VERÍM?

Asi každý veriaci si aspoň raz v živote položí otázku, aký zmysel má viera. Keď uvažujeme iba v časových a svetských pojmoch, viera a praktiky s ňou spojené nedávajú veľký zmysel. Môžeme to všetko považovať za peknú tradíciu alebo ako vítaný dôvod pre niekoľko dní voľna z práce. Takéto uvažovanie však môže len zavádzať. Treba myslieť na to, čo bude po našej smrti. Pretože život človeka na zemi v porovnaní s večnosťou je mrknutím oka, oveľa dôležitejšie je to, čo nás čaká po odchode z tohto sveta. A je to práve viera, žitá viera, vďaka ktorej môžeme s pokojom očakávať našu budúcnosť po smrti. Kristus nám hovorí: *V dome môjho Otca je mnoho prístupov (Jn 14, 2)*. Naša ľudská myseľ však nie je schopná pojať tú plnosť šťastia, ktorú nám ponúka náš Pán a Spasiteľ. Preto nám na pomoc prichádza viera — bezpodmienečná a bez zbytočných otázok. Zmysel viery dokonale vystihol bl. Pier Giorgio Frassati, patrón študentov: *Život bez viery nie je život, ale vegetovanie.*

VIERA KONÁ ZÁZRAKY

Keď vo Svätom Písme čítame opisy mnohých zázrakov — uzdravenia, vyhnania zlých duchov, vzkriesenia, atď., — vždy sa objavuje otázka o viere a Kristove uistenia, že zázraky sú možné vďaka viere človeka. Tak to bolo aj v prípade slepého muža, ktorého Pán stretol v Jerichu a povedal mu: *Pozeraj! Tvoja viera ťa uzdravila*“ (Lk 18, 42). A pred vzkriesením Lazára sa Ježiš pýta jeho sestry, či verí tomu, že jej brat môže vstať z mŕtvych (pozri Jn 11, 25-27). Nieкто si môže myslieť,

že dnes sa už zázraky nedejú. Ako veľmi sa mylí! Stačí sa len pozrieť do akejkoľvek knihy opisujúcej nejakú známou mariánsku svätúňu, napr. Jasnu Góru — koľko len tam nájdeme príkladov zázrakov, ku ktorým dochádza v dnešnej dobe! Aj v dnešnom svete sa dejú zázraky, len viera ľudí nie je taká silná ako v dobe Ježiša Krista. Každý z nás si musí byť vedomý, že viera nie je len našim osobným úspechom. Je to milosť — dar, o ktorý máme ustavične prosiť, ako to robili apoštoli, keď hovorili Ježišovi: *Daj nám väčšiu vieru!* (por. Lk 17, 5). Žiaľ, na to stále zabúdame. Veľmi pekne sa za vieru modlil svätý páter Pio, ktorý volal: *Daruj mi, Pane, živú vieru a zachovaj ju, aby som mohol veriť a robiť všetko len z lásky k Tebe.*

ČINY, NIE SLOVÁ

Je dôležité, aby sme si uvedomili, že naša viera sa nemôže obmedziť len na krásne slová či vyhlásenia. Vieru treba žiť. Každý deň! Apoštol Jakub píše: *Bratia moji, čo osoží, keď nieкто hovorí, že má vieru, ale nemá skutky? Môže ho taká viera spasí? (...) Tak aj viera: ak nemá skutky, je sama v sebe mŕtva.* (Jak 2, 14-17). Na druhej strane

Problémy

si musíme byť vedomí toho, že samotné dodržiavanie Desatora na spasenie nestačí. Desatoro je založené na prirodzenom zákone, ktorý zaväzuje každého, aj toho, kto nikdy nepočul o Bohu a Ježišovi. Preto je dôležité vieru spájať so skutkami.

NEPRAKTIZUJÚCI VERIACI...

V súčasnosti toto o sebe hovoria mnohí. Istý kňaz hovorí, že „*nepraktizujúceho veriaceho*” možno prirovnať k živému, ale nedýchajúcemu človeku. Vieme, že vzduch je nevyhnutný pre život, takže takéto označenie jednoducho nedáva zmysel. Podobne znie vyhlásenie alkoholika, že je abstinentom, ale nepraktizujúcim. Nepraktizujúci veriaci je rovnaká absurdnosť ako človek, ktorý niekoho miluje a zároveň ho nemiluje, alebo ktorý po niečom túži a zároveň sa tomu vyhýba. Kto tak hovorí, ten neverí Kristovým slovám: *Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život* (Jn 6, 54). Taký človek nepotrebuje svätú omšu a neuznáva, že vo sviatosti pokánia Boh odpúšťa hriechy. Verí, že niekde ďaleko je nejaký Boh, dokonca na sviatky sa aj pozrie týmto smerom, ale nechce, aby vstúpil do jeho každodenného života. Takto si buduje vlastné náboženstvo, ktoré je pohodlné a nenáročné. A čo je praktizovanie? Je to v prvom rade život viery žitý deň čo deň – v modlitbe a v prijímaní sviatostí. S krstom a birmovaním obvykle nie sú nijaké problémy. Najťažšie je to s Eucharistiou, hoci v nej nám Kristus Pán dáva svoje Telo za pokrm, aby nás a našu vieru posilnil. Prijímanie sviatostí možno prirovnať k duchovnému dýchaniu. Keď sa ich

vzdáme, riskujeme oslabenie, ba dokonca stratu viery.

VIERU NEDRŽ POD MERICOU

Dnes si mnoho ľudí myslí, že viera je súkromná vec, ktorú netreba „okázalo stavať na obdiv“. Je to veľmi zlý postoj, pretože ľudia by mali vidieť našu vieru i to, že ju praktizujeme, inak klameme Boha a samých seba. Preto povinnosťou každého kresťana-katolíka je aj vydávať svedectvo o svojej viere. S tým súvisí aj povinnosť ohlasovať Božie slovo slovami a konkrétnymi skutkami. Pán Ježiš po zmŕtvychvstaní povedal: *Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený* (Mk 16, 15). Zároveň pripomenul, že viera je pre spásu nevyhnutná.

STARAJ SA O SVOJU VIERU

Chcel by som povzbudiť každého, kto číta tieto slová, aby sa o svoju vieru staral. Je ľahké o nej hovoriť, ale je ťažšie o ňu v sebe bojovať. A o vieru, ako aj o pozemské jedlo, sa musíme starať každý deň: modlitbou, pristupovaním k sviatostiam — najmä k Eucharistii, a taktiež čítaním Svätého písma, ktoré je knihou plnou Božej prítomnosti. Pri čítaní Jeho slov sa s Ním stretávame, poznávame Ho, učíme sa Mu veriť a túto vieru žiť. Ľudia by sa nemali obávať rozhovorov s kňazmi, ktorí síce žijú v celibáte, ale o živote vedľa veľmi veľa. Okrem toho majú rozsiahle teologické vedomosti, ktoré bežnému človeku chýbajú. V súčasnosti veľmi nedoceňované sú duchovné cvičenia, či už farské v čase príprav na Vianoce a Veľkú noc, ako aj tie tzv. uzavreté,

ktoré sú okrem samotnej príležitosti stretnúť sa s mnohými úžasnými ľuďmi vynikajúcou príležitosťou na prehĺbenie viery. Pre mňa osobne takéto duchovné cvičenia sú príležitosťou na prehĺbenie duchovného života. Preto treba vieru neustále rozvíjať, nestačí sa uspokojiť s vierou malého dieťaťa prijatou pri svätom krste. Viera sa musí rozvíjať a rásť ruka v ruku s rastom a vývojom tela a psychiky človeka.

Prehľbovaniu viery slúžia, ako som už napísal, sviatosti, a taktiež úprimná a opravdivá modlitba.

DUCHOVNÉ ISTOTY

Vyššie som spomenul zmysel pre vieru. Čo nám teda viera dáva? Nuž dáva nám istotu, že smrť nie je koncom života, iba prechodom do inej reality, lepšej než pozemskej. Zároveň nám dáva istotu, že vždy je pri nás Ktosi (Boh), a preto nikdy nie sme sami. Vždy sa môžeme spoľahnúť na Pána Ježiša, môžeme sa na Neho obracať, keď cítime takú potrebu. Nikdy nie je zaneprázdnený alebo unavený. Máme aj mnoho ďalších prostredníkov-orodovníkov: Pannu Máriu a zástupy svätých a blahoslavených. Ak mám byť úprimný, neviem si predstaviť svoj život bez viery a bez toho, čo mi dáva. Na záver nech zaznejú slová Ježiša Krista: *Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby ne zahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život* (Jn 3, 16).

MK

Listy od priateľov

Tretíkrát vychádza táto rubrika, kde uverejňujeme listy, ktoré nám posielate. Ďakujeme Vám, že sa s nami chcete podeliť o všetky Vaše postrehy, radostné správy, ale aj trápenia. Pán Ján z okresu Prešov nám v liste napísal ku pochodu čertov v Piešťanoch. Dal nám veľmi jednoduchý návod na riešenie aj takýchto situácií, a tým je modlitba svätého ruženca:

„Som veľmi zarmútený a sklamaný z toho čo ste mi napísali, z pochodu satanského, že sa nájdu takí nevedomí ľudia... koľko ľudí je ľahostajných k Pánu Bohu a bolestiam Pána Ježiša Krista. Každý večer, keď idem spať, sa pomodlím sv. ruženec k Sedembolestnej Panne Márii za naše Slovensko.“

Ján

Do tejto rubriky pripájame aj poďakovania za kalendár „365 dní s Máriou“. Práce na kalendáre naberajú na intenzite a stoja nás veľa času a úsilia. Veľkým povzbudením za našu snahu sú práve listy od priateľov. Čo sa najviac páči pani Marte zo Žilinského okresu?

„Ďakujem za kalendár, ktorý ma najviac potešil tým, že ste opísali

príbehy a zázraky, ktoré prispeli k tomu, že sa stali pútnickými miestami. Ďakujem aj za výborný nápad so sviečkami, ktoré putovali vo forme jednej sviece aj s našimi prosbami do Fatimy. Zapojila sa celá rodina a s radosťou písali svoje prosby...“

Marta

Krásne svedectvo rodinného života a hodnôt vydáva pani Božena z Geče:

„...musím sa starať o našu zlatú krásnu mamu, ktorá nás viedla tou najlepšou cestou. Každý večer sme sa spolu modlili ruženec a každé ráno sme spolu išli v zástupe do kostola na sv. omšu. Naša mama má krásnych 91 rokov a som jej zaviazaná a vďačná za všetko, čo urobila pre nás. Mala nás jedenásť, žijeme ešte ôsmi. Patrí jej obrovská vďaka za všetko a som veľmi rada, že jej môžem pomáhať.“

Božena

Pani Jana z Turian vidí zakotvenie vo viere ako základ života:

„Som na dôchodku a až teraz som spoznala, čo znamená viera v Boha. Je to moja životná energia,

nádej, cesta svetla a lásky. Kiež by všetci ľudia na svete prekonali nástrahy diabla a pocítili dar Ducha svätého, ktorý je posol od Ježiša, aby nás viedol cestou, ktorá vedie k pokoji duše, čo je ten najkrajší dar v živote človeka. Som šťastná, že mi to bolo dopriate...”

Jana

Sme veľmi radi, že obrazy Panny Márie majú dopad na našich donorov, ako píše pani Helena z Lehoty p. Vtáčnikom:

„Môj manžel síce nechodí do kostol na nedeľné omše alebo sviatky, ale verí v Boha. Obraz, ktorý ste mi poslali, dal manžel ihneď zarámovať. Keď som ju videla, až som sa od radosti rozplakala... Cítim, že mojej rodine pomáha a vždy moje prosby vyslyší.

Helena

Veľmi povzbudivé slová od pána Ľudovíta:

„Pochválený buď Ježiš Kristus.

Vážený pán správca Nadácie!

Ponajprv mi dovoľte, aby som Vás všetkých v Nadácii Slovakia Christiana čo najsrdečnejšie pozdravil a stotožnil sa s Vašimi myšlienkami a názormi, ako aj podporou kresťanských hodnôt.

Veľmi si cením Váš boj za kresťanstvo v našej vlasti, preto ho aj podporujem aj ja od mojej mladosti až po dnes už ako starý dôchodca, ktorý si nesmierne váži Vašu prácu a postoj v dnešnej dobe.

Je mi veľmi ľúto, že Vám už neviem tak pomáhať pri Vašej práci, ako by som chcel zo svojho srdca, ale nejakými malými milodarmi chcem podporiť Vašu nesmiernu snahu. Preto verím, že naše kresťanstvo na Slovensku bude gradovať a milostivý Pán Boh nedovolí zahynúť svojmu ľudu, ktorý sa k nemu utieka aj Vašou nezištnou prácou a odhodlaním.

So srdečným pozdravom v Ježišovi a Márii”

Ľudovít

Redakčne krátené, celá mená autorov sú známe redakcii.

ADRESA REDAKCIE:

ul. Palackého 4

811 02 Bratislava

tel.: 02 / 222 000 63

E-MAIL

redakcia@spojenectvosmariou.sk

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/slovakia-christiana>

Moslimská agresivita v kresťanských kostoloch

Nemecko a svet — Výkrik „Alahu Akbar!“ v mníchovskom kostole sv. Pavla vyvolal paniku, v dôsledku ktorej sa zranilo 24 osôb. Médiá sa situáciu snažili okamžite zľahčiť s tým, že viníkom bol duševne vyšinitý Somálčan, ktorý údajne mal aj vypité a tiež že vraj nekričal „akbar“, ale akési „nachbar“.

Také „šťastie“ však nemajú mnohí kresťania vo svete. Napríklad vo februári 2019 v Etiópii pri výkrikoch Alahu Akbar miestni moslimovia zničili desať kostolov a cirkevných budov. V Ugande, v januári 2019, zbúrali „len“ jeden kostol.

Ešte horšie dopadli kresťania na Srí Lanke, kde atentánci na Veľkonočnú nedeľu ráno koordinovane zaútočili v troch kostoloch a viacerých hoteloch. Podľa posledných upresnených informácií (z 27. 4. 2019) zahynulo 253 osôb (z toho 45 detí) a asi 500 bolo zranených. Tieto bombové útoky opäť pripomenuli, aké je v mnohých častiach sveta nebezpečné praktizovanie kresťanstva.

Náboženský extrémista takmer hosťom na katolíckom festivale

Slovensko — Na tohtoročnom festivale pre mládež Lumen v Trnave mal v rámci jedného z programov vystúpiť ako hosť evanjelický teológ Ondrej Prostredník.

Tento protestantský extrémista rečnil aj na pochode homosexuálov v Košiciach naplánovanom presne na rovnaký deň ako blahorečenie mučeníčky čistoty Anny Kolesárovej. Vo svojom prejave celkom prekrútil slová Evanje-

lia, keď sa nechal počuť: „*Blahoslavení ste, gayovia, lesby, bisexuáli, transrodové osoby, sestry a bratia.*“ Blahoslavenými nazval aj ľudí, ktorí sa „*zasadzujú za rovnosť a inklúziu.*“

Pozvanie pána Prostredníka na festival Lumen je zarážajúce aj preto, že tento muž pravidelne útočí na katolíkov a sú mu cudzie akékoľvek snahy o budovanie ekumenizmu. Na sociálnej sieti uverejnil status, v ktorom prezentoval názor, že pápež je antikrist, pričom sa odvolával na učenie jeho cirkevného spoločenstva. Prostredník sa angažuje v krajne ľavicovom politickom hnutí Progresívne Slovensko, za ktoré aj neúspešne kandidoval v posledných voľbách do Európskeho parlamentu.

Pochod homosexuálov v Banskej Bystrici aj so satanistami

Slovensko — Banská Bystrica sa po Bratislave a Košiciach stala ďalším miestom na Slovensku, kde sa na začiatku leta konal pochod LGBTI aktivistov. Na záberoch zo samotného pochodu mestom bol medzi transparentmi viditeľný aj jeden s nápisom „*Satanova komunita.*“ Je teda zrejmé, že dochádza k spájaniu síl tých, ktorí bojujú proti kresťanskému poriadku v spoločnosti.

Satanova komunita na svojej stránke na sociálnej sieti spolu s fotkou z dúhového pochodu publikovala po česky písaný text: „*Satanizace společnosti pokračuje! Sláva Novému světu.*“

Pochodu sa zúčastnil aj kontroverzný evanjelický teológ Ondrej Prostredník spolupracujúci s Progresívnym Slovenskom, ktorý navyše vyhlásil, že „*na Slovensku je mnoho kresťanov, ktorí pod-*

porujú požiadavky LGBTI komunity, napríklad aj otázku uznania registrovaných partnerstiev. Verné spolužitie je dobrou hodnotou, ktorú by mali kresťania podporovať.”

Kardinál Brandmüller: Prípravný dokument amazonskej synody obsahuje heretické texty

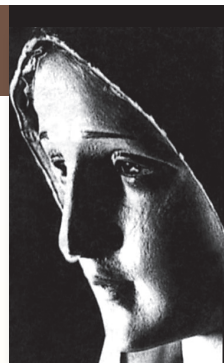
Deväťdesiatročný kardinál Walter Brandmüller uverejnil na portáli *Life Site News* kritiku *Instrumentum laboris* (pracovného dokumentu) blížiac sa synody o Amazónii. Kardinál vo svojom texte uvádza, že *Instrumentum laboris* „predstavuje útok na základy viery“, obsahuje heretický obsah a je vyjadrením apostázy.

Autor kritiky upriamuje pozornosť na chybné chápanie inkulturácie a pozitívne ocenenie úlohy prírodných náboženstiev, ktoré sú v rozpore s učeníom Cirkvi o Božom zjavení. Vyvoláva tiež otázky o zrušení povinného celibátu kňazov alebo dokonca kňazstva žien. S odkazom na autoritatívne vyhlásenie Jána Pavla II. pripomína, že „nie je v moci cirkvi udeľovať kňazské svätenie ženám“. Ako prvý priniesol informáciu o jeho účasti náš portál *Christianitas.sk*.

Brutálny útok na kňaza nožom

Poľsko — 57 ročný útočník zranil v júni kňaza pred kostolom vo Wroclawi. Kňaz bol zranený na hrudi a bol vo vážnom stave prevezený do nemocnice. Napadnutý duchovný je 48-ročný Ireneusz Bakalarczyk, ktorý pracuje vo vratislavskej kúrii ako notár a bol na ceste do kostola slúžiť nedelnú omšu.

Tento brutálny čin je spájaný s rozširujúcou sa nenávisťou voči duchovným medzi niektorými Poľiakmi, ovplyvnenými poslednými filmami o pedofílii a ďalších negatívnych javoch medzi kňazmi.

Spoločnosti, pôsobiace na Slovensku, podporujú LGBTI

Je známe, že veľké nadnárodné spoločnosti a svetovo známe značky z oblasti informačných technológií, odevov alebo nápojov dlhodobo podporujú „práva“ sexuálnych menších (registrované partnerstvá homosexuálov, adopcie detí, sobáše). Najnovšie sa k týmto spoločnostiam pridala tiež Slovenská sporiteľňa (vlastnená rakúskou bankovou skupinou *ERSTE*) a autobusový dopravca Slovak Lines (predtým *SAD* Bratislava), jazdiaci na západnom Slovensku a spájajúci Bratislavu a Viedeň. Banka sa rozhodla finančne podporiť akcie súvisiace s každoročným bratislavským homosexuálnym pochodom, autobusový dopravca podporuje viedenský dúhový pochod a ponúka súťaž o lístky zdarma a vypravenie špeciálneho autobusu. Stojí za zváženie, či by kresťania mali naďalej využívať služby týchto spoločností.

Sprac. VK

Prosíme o modlitbu „Otče náš“ a „Zdravas, Mária...“ na úmysel odčinenia za každý pohoršujúci a urážlivý čin voči Pánovi Ježišovi a jeho Matke a tiež za prenasledovaných kresťanov.

Dunajská Lužná a Madona Žitného ostrova

MARIÁNSKE
STRANY

Neďaleko Bratislavy, na území Žitného ostrova, sa nachádza obec *Dunajská Lužná*, ku ktorej sa vzťahuje stáročná pútnická tradícia. Tá je spätá s mimoriadne vzácnou sochou Panny Márie, ktorej pôvod je datovaný do 12. storočia a lokalizovaný do zaalpskej oblasti Apeninského polostrova. Ide o skutočne pozoruhodný výtvor ranného gotického umenia, akých nie je na Slovensku mnoho.

Ako sa táto socha ocitla na našom území? Priniesli ju benediktínski mnísi počas tureckých vojen, keď utiekali pred inváziou moslimov z kláštora v *Celldömölku* na území dnešného Maďarska. Podľa dochovanej tradície už v tomto kláštore preukazovali soche výnimočnú úctu. Uctievali ju ako zázračnú, pomáhajúcu a uzdravujúcu.

Prečo prišli utekajúci mnísi práve do *Dénešdu* (bývalý názov obce, po latinsky *Deanis*)? Dedina sa totiž v roku 1258 dostala do vlastníctva chýrneho opátstva benediktínov v *Pannonhalme*. Keďže sa mnísi, riadiaci sa heslom svojho svätého zakladateľa „*Ora et labora*“ (Modli sa a pracuj), starali o duchovné povznesenie poddaných, rozhodli sa vystavať v rokoch 1281-1300 kostol. Opát Arminius ho dal postaviť v románskom slohu.

Po príchode do *Dénešdu* bola socha uložená na vedľajší oltár v *Kostole sv. Bartolomeja*. Zub času sa postaral o chátranie kostola a hrozilo poškodenie sochy. Preto ju odložili do skrine v sakristii. Tam si ju

po rokoch všimol kaplán Pavel Reidl, zaujala ho a po premiestnení do svojho farského kostola sa k nej modlieval.

Sochu náhodou uvideli úradníci prešporskej župy, ktorých tiež veľmi zaujala, a poprosili farára, aby ju umiestnil na hlavný oltár. Socha bola inštalovaná v kostole v predvečer sviatku *Nanebovzatia Panny Márie*, 14. augusta 1747. V ten večer sa náhle uzdravila Mária Sofia Moiseľánová, obyvateľka *Rovinky*, ktorá bola už 11 týždňov vážne chorá a na smrť vychudnutá. Aj

počas ďalších rokov sa množili zázračné uzdravenia, a to do takej miery, že zbožný ľud začal vzývať túto sochu ako *Pomáhajúcu Matku Božiu*. Po čase si vyslúžila pomenovanie *Madona Žitného ostrova*.

Kostol, v ktorom je socha umiestnená dnes, bol postavený v roku 1790 v barokovom slohu na mieste bývalého kostola. Príčinou bol veľký počet pútnikov, ktorých už nemohol pôvodný kostol pojať.

Púte k Madone Žitného ostrova sa konajú každú prvú nedeľu po sviatku *Nanebovzatia Panny Márie*.

